

λύπη

λύπη, η, ουσ. [< αρχ. λύπη], η λύπη·

- με λύπη μου, λέγεται στην περίπτωση που πρόκειται να αναγγείλουμε σε κάποιον κάτι δυσάρεστο ή να εκφράσουμε το αρνητικό μας συναίσθημα που νιώθουμε για κάποιον ή για κάτι: «με λύπη μου θέλω να σας πληροφορήσω πως ο γιος σας έχει μπλέξει με τα ναρκωτικά || με λύπη μου σου ανακοινώνω πως πήρες μετάθεση για την επαρχία || με λύπη μου σου ανακοινώνω πως πάνω στο σταθμευμένο αυτοκίνητό σου έπεσε ένα φορτηγό»·

- μέρας χαρά και χρόνου λύπη, βλ. λ. χαρά·

- μετά λύπης μου, βλ. φρ. με λύπη μου·

- μοιρασμένη λύπη, μισή λύπη, όταν εκμυστηρευτεί κανείς τη λύπη του σε κάποιον, νιώθει να μετριάζεται: «πες μου τη στενοχώρια σου να ξελαφρώσεις, γιατί μοιρασμένη λύπη, μισή λύπη»·

- πνίγω τη λύπη (μου), πιέζω τον εαυτό μου να μη γίνει φανερή η λύπη που νιώθω: «έπνιξε τη λύπη του και χαμογέλασε, σαν να μη συνέβαινε τίποτα». (Λαϊκό τραγούδι: **πνίξε τη λύπη** παλικάρι, πάμε μια βόλτα στο φεγγάρι)·

- προς μεγάλη μου λύπη, βλ. φρ. με λύπη μου·

- της Κυριακής χαρά και της Δευτέρας λύπη, βλ. λ. [Κυριακή](#).